

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

MEDISCHE ADVIEZEN IN EEN MEDISCHE RUBRIEK VAN EEN GROOT DAGBLAD.

Onlangs kwam een patiënt op mijn spreekuur met een verwijsbrief van den huisarts, waarin deze mij verzocht patiënt na te zien en zoo noodig te behandelen voor aambeien en tevens inzage te nemen van een door patiënt uit het *Volksblad* geknipt strookje van de rubriek „medische vragen”, waarop het volgende te lezen stond:

„M. J. te Alkmaar. Vraag Uw arts een verwijsbriefje naar de polyclinieck van prof. NOORDENBOS, Binnen-Gasthuis, Amsterdam. Daar worden aambeien meestal behandeld met inspuiting en wel ambulantly”.

Nieuwsgierig geworden naar den inhoud dezer rubriek verzocht ik patiënt mij een ander nummer van deze krant te zenden (deze rubriek is ondertekend met de initialen L. H.), waaraan ik de volgende adviezen ontleen:

„L. H. te Alkmaar. Neurasthenische bezwaren als door U ondervonden, bestrijdt men niet met medicamenten, doch door een verstandige levenswijze; vroeg naar bed, vroeg op, lichaamsbeweging zooals zwemmen, roeien, wandelen, fietsen, koude afwassing. Verder veel groenten, vruchten, weinig vleesch. Den arbeid rustig doorzetten en met de studie wat temperen, enz”.

„A. B. te Winschoten. Het spreekuur van de specialisten is vrij, ik meen ook, dat men zonder doktersverwijsbriefje toegelaten wordt tot de universiteitspolyclinieck te Groningen. Het best is, dit aan den pedel van de universiteit te vragen”.

Ik wil niet over het nut en het gevaar van dergelijke krantenadviezen door medici zonder persoonlijk onderzoek uitweiden, maar het wil mij voorkomen, dat collega L. H., die blijkbaar veel voorliefde heeft voor behandeling op universiteitspolyclinieken, zóó zelfs, dat hij in het laatste advies de bemiddeling van den pedel laat inroepen om den patiënt buiten den huisarts om het beloofde land te kunnen laten betreden, hier en daar zondigt tegen de in medische, althans Maatschappijkringen als juist geldende opvattingen.

Afgezien van het voorbijgaan in deze adviezen van den huisarts (naar wien hij bij andere adviezen wel verwijst) heeft L. H. er blijkbaar niet of niet voldoende aan gedacht, dat een deel zijner lezers lid van een ziekenfonds is, dat tegenwoordig door de meeste ziekenfondsen practisch alle medische hulp verleend wordt — in Alkmaar bestaat er althans zulk een ziekenfonds — en dat het verwijzen van zulke fondspatiënten naar een universiteitspolyclinieck buiten het gebied van dat fonds, zonder verwijsbriefje van den huisarts, *niet* door dat fonds gehonoreerd wordt en voorts niet onbelangrijke geldelijke offers aan reiskosten meebrengt voor den patiënt.

Ook behoeft men niet ver door te denken om in te zien, dat nu en dan ontevredenheid van zieke fondsleden het gevolg zal zijn van deze adviezen, want, nietwaar, als in de krant en dan nog wel in de medische rubriek te lezen staat „daar moet je wezen” dan is dat toch wel het beste bewijs, dat het eigen ziekenfonds geen voldoende hulp kan verstrekken.

Het leek mij zowel in het belang der patiënten als in dat der huisartsen en in medische-rubrieken-adviezen-gevende medici, èn in dat der ziekenfondsen gewenscht, hierop de aandacht te vestigen.

Alkmaar, 26 September 1935.

J. M. VAN DAM.

MEDISCHE VRAGENRUBRIEKEN IN DE LEEKENPERS.

Een recent voorbeeld van de ongewenschte werking van deze rubrieken moge hier volgen.

Een mijner patiënten gebruikt op mijn voorschrift geregeld laxantia. Toen ge-